

Holá prsa

Mnoho holubů je k tomu náchylných.

Často dostanu dopis, nebo volají chovatelé, kteří popisují nějaký problém. Možná je to náhoda, ale v poslední době je pravidelně na stole objevuje fenomén „holých prsou“. O chovné holuby a vdovce jde v první řadě. U holoubat se s tím setkáme málokdy. Obvykle to začíná začátkem dubna až května nějakou malou holinou na prsou. Ta se později zvětšuje. Jsou zde vidět i cítit na omak konečky odlomeného peří. Většinou se výskyt omezí jen na několik málo holubů a nešíří se dál.

André Roodhooft

Před nějakým časem zjistil jeden účastník závodů na krátkých tratích, že dva jeho nejlepší vdovci jsou toto nemocí postiženi. Měl jsem možnost si ty holuby tenkrát prohlédnout dřív, než to chovatel zjistil a než nasadil nějakou léčbu. Oba holubi měli holá místa od dvou do tří centimetrů v průměru. Byl na tom tenkrát dost dobře v mistrovství a tak s nimi závodil až do konce sezóny. Přesto nezávodili špatně. Nevypadá to moc pěkně, ale vypadá to, že při závodech na krátkých tratích to holubům neublíží. Nemám s tím moc zkušeností.

Foto z konce září, ve středu je vidět několik odumřelých a ulomených stonků, kolem nové obrůstající peří.

Příčina a léčba.

Na svém vlastním holubníku jsem se s tímto jevem vícekrát setkal. Příčinu skutečně neznám. Před mnoha lety mi vysvětloval Dr. Thienpont, velmi známý a renomovaný vědec z Janssen Pharmaceutica, že příčinou jsou velmi malí paraziti. Provinilec, který se dá i mikroskopem velmi těžce nalézt ve folikulách odumřelých peříček.

Nizozemský veterinární lékař Dr. Stam vždy tvrdí, že ulámaná peříčka mají v konečném důsledku vždy mechanickou příčinu. Má tím namysli, že se peříčka ulomí při styku s krmítkem, napaječkou a podobně. Bohužel jsou oba vědečtí pracovníci již po smrti, takže od nich již žádnou další radu na podporu tohoto článku nedostanu.

Veterináři doporučují přípravky na bázi Ivermectinu.

I když nechám příčinu bokem, viděl jsem velmi dobré výsledky léčby odpovídajícím prostředkem. Pokud někdo na tato holá místa tento prostředek použije, dosáhne velmi dobrého výsledku. Jedná

se o látku, která pronikne kůží do těla. Jednu až dvě kapky této látky ročně na kůži na šíji, ímto jsou holubi zcela chráněni proti tomuto škůdci. Ne víc, potom by mohlo dojít k poškození jater. Lepší je toto riziko nepostoupit. S receptem od veterináře lze tento prostředek získat v lékárně. Není to vyhozená investice. Lék se dá dobře dlouho skladovat a znovu používat.

K tomu, abychom viděli účinek léčby musíme mít samozřejmě trpělivost a počkat až do přepeření. Až stopečky ulomených peříček uvolní místo novému peří. K tomu mohu doporučit ještě holuby, kteří se s tímto problémem setkali příští rok v únoru nebo březnu znovu ještě jednou tímto ošetřit.

Kudrnaté peří na šíji.

Tento jev nebude každý znát, ale mám pocit, že se v posledních letech objevuje stále častěji a častěji. Základem tohoto mínění jsou mé dlouholeté zkušenosti z chovné stanice a mnoho kontaktů s chovateli, jejichž problémy zde mohu sdělit. S prvními příznaky se setkáváme jako u holých prsou na jaře. Peříčka na šíji se začnou kroutit, kudrnatět. Zaokrouhlená špička peříčka se rozštěpne. Stvol péra se sroluje a ztratí část praporu. Lesklé peří na šíji je jako velké kudrnaté místo na zádech.

Dřív než budu pokračovat musím vám poradit, jak tento problém řešit. Pokuste se tuto vadu zjistit co nejdříve. Vytrhněte velmi opatrně tolik pokroucených, kudrnatých a poškozených per kolik bude možné. Peří musí být vytrženo jedno po druhém s velkou opatrností. Pokud se postupuje příliš hrubě a poškodí se kůže, začne krváčet a nedá se pokračovat. Nemusí se vytrhnout úplně všechny poškozená péra, ale čím víc, tím líp, potom potřete holá místa a kousek i okolo prostředkem získaným od veterináře. Nejjednodušší řešení je použití spreje. Přibližně po týdnu je nutné ošetření opakovat.

Peříčka znovu rostou a vada je odstraněna.

U holubů, kteří měli tento problém počítám s tím, že příští jaro dostanou dvakrát s několika týdenní pauzou pár kapek mezi peří na šíji. Oproti případu holých prsou se tento jev vyskytuje na jednou holubníku většinou u většího počtu holubů. Řešení tohoto problému jsem vám právě popsal, ale neptejte se mě na příčinu.

Nedávno jsem byl osloven chovatelem, který měl na svém holubníku čtyři holuby s kudrnatým peřím. Nijak zvlášť si těchto holubů necenil a tak jsem si je mohl ponechat. V minulosti jsem se snažil všemožně nalézt řešení tohoto jevu, ale nikdy a nikde jsem je nenalezl. Byl jsem svého času i na veterinární škole v Merelbeke, kde však žádné parazity nenašli a ani jinak mi nemohli pomoci. S těmi čtyřmi postiženými holubi a zkušenostmi, které jsem učinil na vlastní pěst při vytržení peříček, jel jsem znovu do Merelbeke. Do té doby jsem byl pevně přesvědčen, že v tom hraje roli nějaký parazit. Veterináři mě pozorně vyslechli a tem problém je zaujal. Poměrně rychle mi pak sdělili, že u žádného z těch čtyř holubů nebyl nalezen žádný parazit. Někdy čas později jsem obdržel zbytek vyjádření. U dvou holubů použili stejnou metodu jako dříve já: peří vytrhnout a ošetřit. Výsledek byl perfektní, jako moje dřívější zkušenosti. U druhých dvou holubů také peří vytrhli, ale nijak dál je neošetřili. No ať tomu věříte nebo ne, výsledek byl ten stejný jako u ošetřených holubů. Neduh také u těchto neošetřených holubů zmizel. Parazit tedy není příčinou.

Pokud ale znovu dostanu dotazy k tomuto problému, budu vždy radit: po vytržení peříček provést ošetření.

André Roodhooft
Die Brieftaube 33/2010

Překlad:
Ing. Jaroslav Novotný